

عنوان مقاله:

مقایسه ۳ محیط کشت برای تولید سورفکتانت رامنولیپید

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی ژئومکانیک نفت نوآوری و فناوری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

زهرا اسکندری - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته قارچ شناسی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

خلاصه مقاله:

سورفاکتانت ها یا ترکیبات فعال سطحی مولکول های دوگانه دوستی هستند که با قرار گرفتن در سطح بین دو فاز منجر به کاهش کشش سطحی و بین سطحی و تشکیل میکروامولسیون های ناشی از انحلال جزئی هیدروکربن در آب و یا آب در هیدروکربن می گردند. بیوسورفاکتانت ها یکی از فرآورده های مهم در میکروبیولوژی صنعتی می باشند که توسط میکروارگانیسم ها به ویژه باکتری ها، قارچ ها و مخمر ها تولید می گردند. با توجه به مقایسه استفاده از محیط کشت های آگار خون دار، محیط کشت LB و محیط کشت حاوی روغن سویا یا ماده پسماند (۲ - ۸٪)، نیترات سدیم (۳ g/l)، فسفات دی هیدروژن پتاسیم (۲۵٪ g/l)، سولفات منیزیم ۷ آبه (۲۵٪ g/l) و عصاره مخمر (۱ g/l)، محیط کشت شماره ۳ برای تولید رامنولیپید بسیار به صرفه تر می باشد از این رو که تهیه منابع کربن با استفاده از مواد پسماند بسیار ارزان قیمت تر از استفاده از روغن آفتابگردان و روغن زیتون می باشد در حالیکه مقدار بازده و تولید رامنولیپید به اندازه استفاده از این منابع کربن و چه بسا بیشتر می باشد.

کلمات کلیدی:

بیوسورفاکتانت، رامنولیپید، محیط کشت، برداشت نفت، MEOR

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1618279>

